

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale Omnivm|| Animalivm|| Insectorvm

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLXVIII.

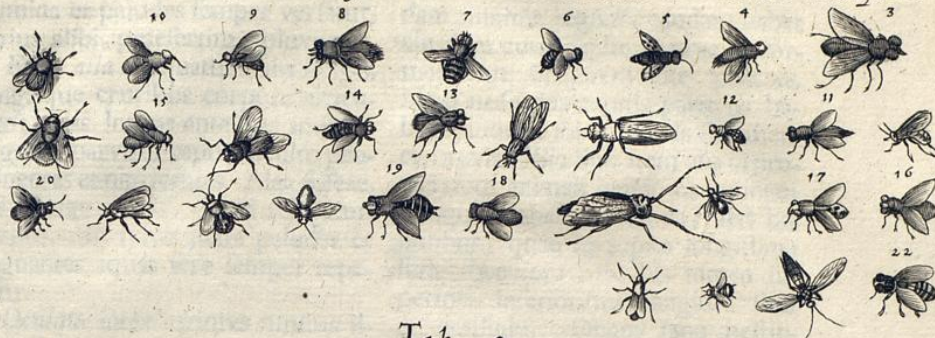
VD18 90529197

Illustration: Tab. VIIII. Muscarum Adrov [...]

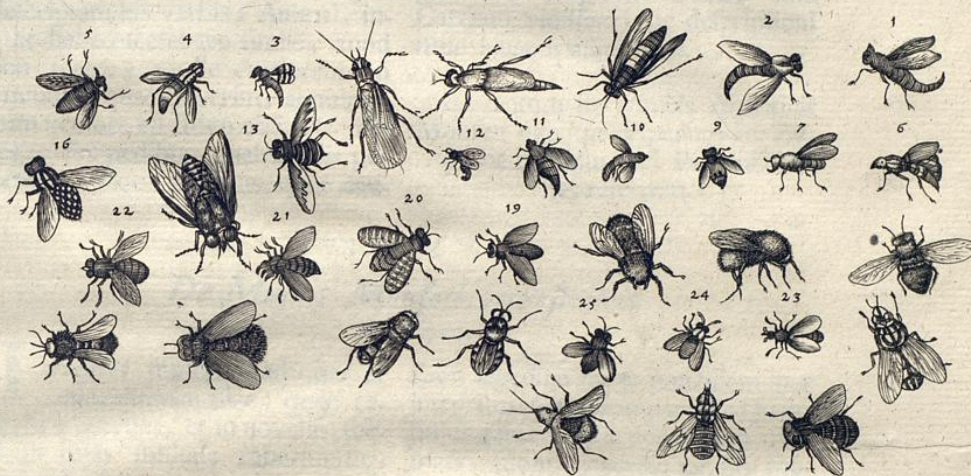
urn:nbn:de:gbv:45:1-11095

Muscarum Aldrov: Tab. 1
Muscae . Fliegen vnd Hundts Mücken .

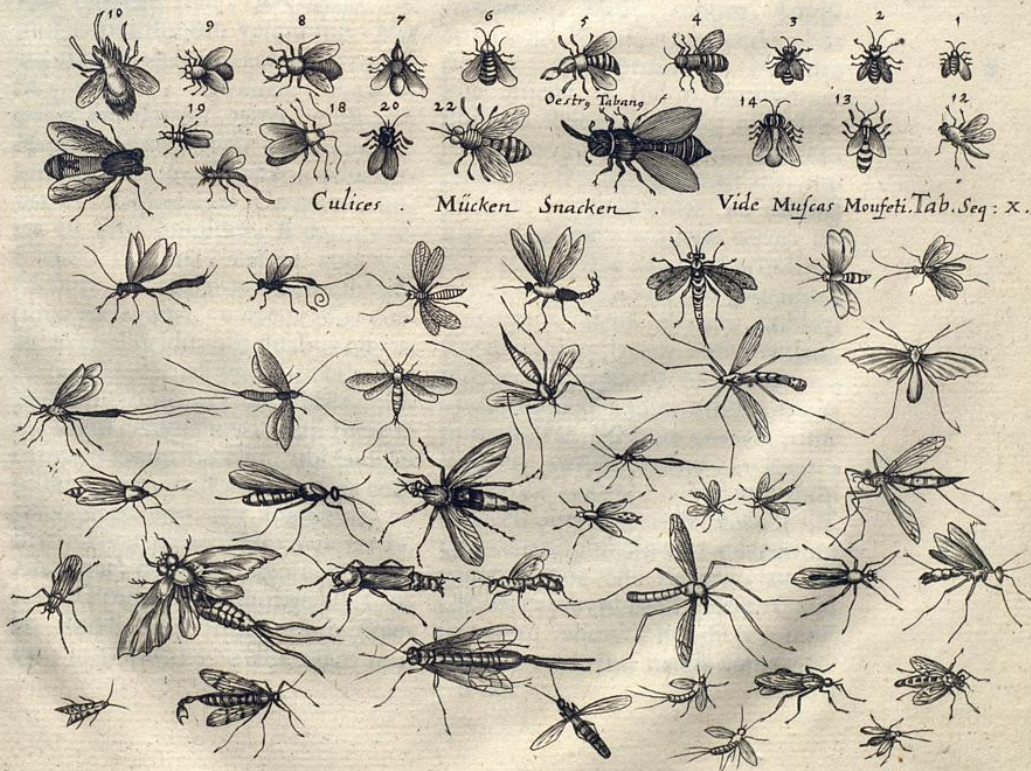
Tab VIII
Aldrovandi figurae
numeris notatae sunt .

Tab. 2

Tab. 3

Musei Litterarum et Historiae Tab. 1.
 Tab. 1.
 Tab. 1.

flumina et paludes semper versatur, rarius alibi, praesertim a pluviis.

Fusca alia est quatuor alis longis, longisque cruribus corpore articulatō; duas longas antennis in fronte gerit, parvum caput, oculos prominentes et nigricantes. Alae fuscae, sed dilutae magis, quam reliquum corpus. In sylvis juxta paludes et stagnantes aquas fere semper reperitur.

Denique inter rariores muscas illam *Cardani* referam, a semetipso descriptam his verbis: Animal, inquit habeo scarabaeo simile, quod non foetet, molle, celerrimum omnium quae noverim, annuloso: colore est fulvo obscuro, non nigro, sex pedibus, duabus alis per brevibus atque tenuibus, quae cau-

dam minime tegunt, caudam habet ejusdem cum capite figurae et formae, ut bicipitem esse putares. Nam ut supina capitis parte os habet, duoque ibi cornicula sub mento, brevia: Sic duo item alia in pronā: toto animali longiora, totidem quoque habet in cauda, sed his duobus, quae in capite longissima sunt, breviora, ex his tamen superiora inferioribus longiora sunt et crassiora. Quam sane bestiolam non vulgarem utinam cum Cardano vidissem, ut descriptioni huic iconem adiecissem.

Et tantum de Muscis Aquaticis Moufeti ego quadripennes ad Zygaeam potius vel Papi piliones referrem.

PUNCTUM V.

De Muscis Moufeti terrestribus

Ζωοφάγοις.

Moufet.
p. 58. 59.

Terrestres muscae, ad quas et minutissimae illae, quae celerissime currunt, et in novellis foeniculi foliis subinde reperiuntur, sunt vel ἀλληλοφάγοι, vel ἑτεροφάγοι. Illae magnae sunt, μακρόκνημοι, et muscis potissimum vescuntur. Hae aut sunt ζωοφάγοι, eaeque Carnivorae, caninae, *Equisugae*, δαμαληφάγοι *bucularum osiores*, οvisugae, ἐφιοβόροι *serpentinorae*, σκατοφάγοι, merdivorae, βομβυλοφάγοι *bombyli- vorae*, vel ἀζωοφάγοι. Carnivora musca est fere omnium, si corpus respicias, maxima, capite rubente, corpore punctulis ex fusco albican- tibus variegato: ventre crasso, coeruleo, pellucido, alis duabus nigris, hirta pilis, carnes avidè appetit. Solitaria plerumque volat, rarius multae simul conspiciuntur, nisi forte in carnario atque macello: ubi lanii lanistas agunt, muscario muscas continuo caedentes aut abigentes, ne illarum vermibus (Hippocrates ἐν- λαι vocat) obsonia scatentia pervile- scant. Proditum memoriae est (Ca- lio Rhodig. narrante) apud Tole- tum in publico macello unam mu-

scam albedine nivea notabilem per integrum annum comparuisse. Quam hujus generis fuisse non dubito affir- mare, quum in macello tamdiu fue- rit conspecta.

Κυνομύια, Musca canum, Angli- ce a dogge Flye, Germanice *Hunds- fliege*, *Hundsmücken*, Polonice *Psia mucha* ex Isidori Euthym. et Philonis sententia Musca est sylve- stris, catulorum auribus infesta, quam etsi frequenter excutiant, im- portune tamen revolat, ac diutius ubi inhaeserit, erosione carnis ul- cus excitat. De hac Homerus Iliad. φ. τίπ' αὖ κυνομύια θεῶς ἐρίδι ξυνελαύνει; Athenaeus item eleganti cuidam scorto ob singularem impudentiam, mordacitatem atque molestiam, κυ- νομύιας nomen additum libro quar- to memorat. Est enim κυνομύια (utor Philonis verbis) ἔντομον λίαν δηκτικὸν ἀναιδὲς καὶ ἐπιβελόν. Videtur mihi in sacris literis (nempe Exo. 8. Pf. 77. et 104.) insectorum nocentium generale hoc esse nomen, ut ex Chaldaica paraphrasi apparet. Quod speciatim aliquid significet, nulli generi muscarum magis conveniet, quam

S 2

quam